

što niz sljepim u bolnu. Malo mi je...
njakalo da nije zaglavio. Ostao je...

Teška je nesreća zadesila jednog dječaka...
mlađeg gorilana, doktora Mazonija...

Opštinska Kurkomisija. Navjerno...
avljaju, da je za sekretara opštinske...

Novi ročki pčestiat. — Istarski Pčestiat...
imenovao je pred par dana ročki...

Jedna osuda. Puljski je tribunal...
na svojoj raspravi od 26. jula osudio...

Dr. Riječki. Njegov sastavljenik...
krajem prošlog mjeseca, a u...
dne, da se vrlo malo putujemo...

Ne koristiš. Naš Pijunizam...
ne koristiš. Naš Pijunizam ne...

Učini da su ti najljepši prijatelji...
ako želiš imati kakvu preporuku...

Ona od besjeda na besjedu...
Ona od besjeda na besjedu razgovor...

Viđimo, ali nešto ste i sami krivi...
Vašoj trgovini fali reklame, reklame i...

Ona od besjeda na besjedu...
Ona od besjeda na besjedu razgovor...

Ona od besjeda na besjedu...
Ona od besjeda na besjedu razgovor...

Ona od besjeda na besjedu...
Ona od besjeda na besjedu razgovor...

Ona od besjeda na besjedu...
Ona od besjeda na besjedu razgovor...

Ona od besjeda na besjedu...
Ona od besjeda na besjedu razgovor...

Ona od besjeda na besjedu...
Ona od besjeda na besjedu razgovor...

Ona od besjeda na besjedu...
Ona od besjeda na besjedu razgovor...

Ona od besjeda na besjedu...
Ona od besjeda na besjedu razgovor...

Ona od besjeda na besjedu...
Ona od besjeda na besjedu razgovor...

Ona od besjeda na besjedu...
Ona od besjeda na besjedu razgovor...

Ona od besjeda na besjedu...
Ona od besjeda na besjedu razgovor...

Bolesti na Buzestini. — Pisu nam iz...
Buzestini: Ima sada kod nas dosta...

Bolesti na Buzestini. — Pisu nam iz...
Buzestini: Ima sada kod nas dosta...

Bolesti na Buzestini. — Pisu nam iz...
Buzestini: Ima sada kod nas dosta...

Bolesti na Buzestini. — Pisu nam iz...
Buzestini: Ima sada kod nas dosta...

Bolesti na Buzestini. — Pisu nam iz...
Buzestini: Ima sada kod nas dosta...

Bolesti na Buzestini. — Pisu nam iz...
Buzestini: Ima sada kod nas dosta...

Bolesti na Buzestini. — Pisu nam iz...
Buzestini: Ima sada kod nas dosta...

Bolesti na Buzestini. — Pisu nam iz...
Buzestini: Ima sada kod nas dosta...

Bolesti na Buzestini. — Pisu nam iz...
Buzestini: Ima sada kod nas dosta...

Bolesti na Buzestini. — Pisu nam iz...
Buzestini: Ima sada kod nas dosta...

Bolesti na Buzestini. — Pisu nam iz...
Buzestini: Ima sada kod nas dosta...

Bolesti na Buzestini. — Pisu nam iz...
Buzestini: Ima sada kod nas dosta...

Bolesti na Buzestini. — Pisu nam iz...
Buzestini: Ima sada kod nas dosta...

Bolesti na Buzestini. — Pisu nam iz...
Buzestini: Ima sada kod nas dosta...

Bolesti na Buzestini. — Pisu nam iz...
Buzestini: Ima sada kod nas dosta...

Bolesti na Buzestini. — Pisu nam iz...
Buzestini: Ima sada kod nas dosta...

Bolesti na Buzestini. — Pisu nam iz...
Buzestini: Ima sada kod nas dosta...

Bolesti na Buzestini. — Pisu nam iz...
Buzestini: Ima sada kod nas dosta...

Bolesti na Buzestini. — Pisu nam iz...
Buzestini: Ima sada kod nas dosta...

Bolesti na Buzestini. — Pisu nam iz...
Buzestini: Ima sada kod nas dosta...

Bolesti na Buzestini. — Pisu nam iz...
Buzestini: Ima sada kod nas dosta...

Bolesti na Buzestini. — Pisu nam iz...
Buzestini: Ima sada kod nas dosta...

I da...
sati va feni anja fotografiju...

I da...
sati va feni anja fotografiju...

I da...
sati va feni anja fotografiju...

I da...
sati va feni anja fotografiju...

I da...
sati va feni anja fotografiju...

I da...
sati va feni anja fotografiju...

I da...
sati va feni anja fotografiju...

I da...
sati va feni anja fotografiju...

I da...
sati va feni anja fotografiju...

I da...
sati va feni anja fotografiju...

I da...
sati va feni anja fotografiju...

I da...
sati va feni anja fotografiju...

I da...
sati va feni anja fotografiju...

I da...
sati va feni anja fotografiju...

I da...
sati va feni anja fotografiju...

I da...
sati va feni anja fotografiju...

I da...
sati va feni anja fotografiju...

I da...
sati va feni anja fotografiju...

I da...
sati va feni anja fotografiju...

I da...
sati va feni anja fotografiju...

I da...
sati va feni anja fotografiju...

I da...
sati va feni anja fotografiju...

Franina i Jurina

Franina: Ču j' z Nedolčića? Vse za nisan...
Videl nekoliko dan.

Jurina: Danas sam ga videl rastegnjeno...
ga pod ladinjama. Puši, brate, i gje...

Franina: Ču j' z bilo?
Jurina: Ču za znaš?

Franina: Ču za znaš?
Jurina: Ču za znaš?

Franina: Ču za znaš?
Jurina: Ču za znaš?

Franina: Ču za znaš?
Jurina: Ču za znaš?

Franina: Ču za znaš?
Jurina: Ču za znaš?

Franina: Ču za znaš?
Jurina: Ču za znaš?

Franina: Ču za znaš?
Jurina: Ču za znaš?

Franina: Ču za znaš?
Jurina: Ču za znaš?

Franina: Ču za znaš?
Jurina: Ču za znaš?

Franina: Ču za znaš?
Jurina: Ču za znaš?

Franina: Ču za znaš?
Jurina: Ču za znaš?

Franina: Ču za znaš?
Jurina: Ču za znaš?

Franina: Ču za znaš?
Jurina: Ču za znaš?

Franina: Ču za znaš?
Jurina: Ču za znaš?

Franina: Ču za znaš?
Jurina: Ču za znaš?

Franina: Ču za znaš?
Jurina: Ču za znaš?

IZ ŠTINJANA

Lijetna sezona. — Modra. — Nova radnja...
Vodovod i puč.

Lijetna sezona. — Modra. — Nova radnja...
Vodovod i puč.

Lijetna sezona. — Modra. — Nova radnja...
Vodovod i puč.

Lijetna sezona. — Modra. — Nova radnja...
Vodovod i puč.

Lijetna sezona. — Modra. — Nova radnja...
Vodovod i puč.

Lijetna sezona. — Modra. — Nova radnja...
Vodovod i puč.

Lijetna sezona. — Modra. — Nova radnja...
Vodovod i puč.

Lijetna sezona. — Modra. — Nova radnja...
Vodovod i puč.

Lijetna sezona. — Modra. — Nova radnja...
Vodovod i puč.

Širite „Istarsku Riječ“

bude, a ti mane pusti, da i ja dopijem jedan žumjuc ove rakije. I ja sam je šesticu, popil je rakiju i sli sa opet napred. Nisu stori li sto koraki, kada ti Nedeluti najednaptu stane i reče: — Znaš ča, socio! Tu imaš nazad on šesticu, pusti me, da još popijem jedan žumjuc. I dal je šesticu i popil je svoj žumjuc. I šli su napred...

Pr.: A ča već znam, kako je napred hodilo. Nisu stori li sto koraki, i moj ti socio da nazad on šesticu i opet popije jedan žumjuc. Ma znaš, da j' to spašno!

Jur.: I tako ti je to šlo sve napred i napred. Svakah sto koraki bi stali, pak ki je od njih imel va žepu onu šesticu, dal bi ju drugomu, a sam bi popil svoj žumjuc. Kada su pod noć prišli va mjesto...

Pr.: Pijani kako kipi, to se razume... Jur.: Pogledaj va barilost — a on prazan. Rakije ni, a ni ni beči. Od svega ostala je samo ona šestica — a celo su vreme plaćali. Hej, kade su beči? — vapije Nedeluti. — I ja pitam, kade su beči? — vapije i drugi socio. I kako njim je ona silna rakija bila dala va glavu, oni ti se lepo od besede na besedu čapaju, potuku se i svrše va katafice, kade su zostali tri dni i tri noći...

Jur.: Dobro njim stoji... Njim i svem fatovem gvcgem, i socijom. Bože moj, ča se dandanašnji sve ne vidi i ne čuje... Jur.: I ča bim ti ih ja još povel, da nimam ov vražji njih u ustet... Pr.: A ter je tako...

IZ BERSEGA

Gospodarstvo. — Strašna suša. — Sajem. Smrtna kosa.

I ove nam godinu ida naše gospodarstvo slabo. Kako sam Vam već javio prošle je bilo jako mizro pak nije ljetna mogla rasti, izgledil su bili ipak dobri, ali eto nadošle ljeta, a s njim — suša. Bivnije žito je izbieglo stisli, ali pšenica je jako slaba. Krumpir je već uzorio; isto tako i fažol. Kukuruzu bi još pomogla kiša, ali ako odođe naskoro. Zadnja je kiša pala kod nas na 20. prošloga mjeseca, a poslije žestoko pali sunce. Vrućina je strašna. Već je i gradilo počelo uslijed suše mizavovale, koje su izdale od sada i ostaju. Ako ne dođe kiša, neća biti ni vinu. Naš kraj izgleda već sadta prava pustol. Nešto drveće već je ozužilo i osušilo se, kao da smo u jeseni. Lanjsko je godine bila suša velika, ali ove godine još je veća i strašnija. Lani nije kišilo skoro 4 mjeseci, ali je lani većinom oblačno, a ove godine ovaj je mjesec većro od jutra do nura. i žestoka vrućina. Žito smo poželil, ali je većinom bez zrna i to je slabo. Budućee će žime biti glada, jer ni novaca nema. S Božjom pomoću pokušariti ćemo nekakvo prošli smo dosta slabih i još smo tu i bit ćemo do volje Božje.

Zadnji nam silinom ispa je vrlo slabo. Bilo je hvala Bogu bez plaže, radi nekakove feste, koja se održala u Dragi Mošćenikoj.

Sada ču vam javiti tri smrtna slučajaj: Pred mjesec i nekoliko dana ispuštija je dobru i blagu dušu Marija BARKOVIC udata za financijskog KAPORIVA u Pločimu. Preminu je prošla ovoga svijeta imala je tek ka 30 godina. Laka nije zemljica i pokoj vječni, a njezinom suprugu i majci, braći i svoj rodbini naša sućut i sautešeee.

Na Petrovo je izdahнула u Gospodinu svoju dušu Antonija BARKOVIC. Ona je imala 52 godine. Pokoj joj vječni. Njezinom braći Gašparu i sestru Ivanu te svoj rodbini naša sućut.

Dne 16. ovoga mjeseca umrla je u našim godinama Henrika Mavrovic udata Hrelja. Imala je tek ar 31 godinu. Ostavila je za sobom dva sirotana sinčića, jedan ima tek ar mjesec i pč. Baš pravo siročie. Ona ostavija mnogo škrič i brigu za sobom i pošla je u svoj bolji život. Nju žali mnogogrobnja rodbina.

Nezaboravna Henrike! Bila ti lakba rođena gruda, mi ćemo se tebe uvijek sjećati, jer si zaslužila.

Njezinom mužiu Josipu, majci Karli svekrvima Franju i Franki, te svojoj ostaloj mnogobrojnoj rodbini naše iskreno sautešeee, a pokojnici pokoj i mir vječni. — I. Z.

IZ VIŠNJANA

Suša i druge nevolje.

Stovani čitatelj! Prošlo je mnogo vremena što Vam se nijesam javio, i mnogi bit će pomislili da sam stegao petama niti, eto me opet, da Vam pričam o našim nevoljama i nevoljama.

Posvuda, kamo god ideto i s kojim god govorite, svatko vam se tuži. Oponita je kriza, koja vlada cijelom Evropom, mirna duša može se ustvrditi i cijelini svijetom. Tako je bogno i kod nas kriza. Samo se to kod nas nekako bolje osjeća, a teže podnaša, jer nam drugačija nuđa muš i strahovita suša, uslijed koje moramo trupiti svoj nesnosno muke.

Ovo je godine, na primjer, pšenica urodila vrlo slabo: malo više nego polovicu od onoga što se je mislilo. Krumpir je imao jednu periodu zaraze; sunce ga je proglo-

žljelo, te pošto ga ima većina još pod zemljom, ne moza se unaprijed reči kako je zapravo urodil, ali ako tako potrajne, poželji ćemo ga vrlo lahko.

Tako je u fažolom, kupusom, kukuruzom itd. što sve čeka kišu, koja kad bi došla, vrijedila bi — kako reču naši stari — toliko zlata!

Drugo veliko zlo je sljedeće: Ljudi, ovdje, nemaju gdje da se zaraduju svoju hranu, da si mogu kupiti potrebne najpotrebne stvari. — Dodaj takse, potreba je za sve, a većini bogme i za palentu i za zasluska ništa. — Nije drugoga nego dužiti se, što jadni narod mora da čini, kod špekulatora i gulikoža, a kad dedje konac godine, ako mu štedri urodi, promijenit u častu gostodara, našlo su čovjek opet duži. To je žalosno ali istinito.

Vi četo reči: «Narode, uajaj! — I ja kažu tako, akoprem znadem, da: tko živi utajajući — često umro pjevajući...»

IZ DANA.

Težak polcaž - Pastir ubijen iz puške.

Teško nam je opisati položaj, u kojemu se nalazimo. Prošle smo godine imali silnu ljetinu, ali smo ipak došli u veliku opasnost, što smo postili. Ali ove godine vidimo da nećemo niti sjeno izvučti. Fažola nema niti žrna, krumpira isto tako, a o kupusima nema ni govora. Sjena imamo prilično, jer smo rano pokosili, dok još nije toliko izgorjelo. No sada nema ni livadnoga ništa, pa nam je velika brig za našu marnjavu, koju moramo stati da namino. A neznamo što će ove žime biti s nama.

U noći između srijede i četvrtka dogodila se je kod nas jedna krupna nesreća, i to na granici između našeg i jelovskoga zemljišta. Stvar je ut ome: Jelovčani su svake godine napravne velike šteto svojom narvom, to jest ovacima, na našim sjenošakama. Tako i ove godine, u jednu večer išao je naš čuvar, da čuva naša sjenošak, ali čim je stiguo u blizini zapazili su ga Jelovčani. Navalili su na njega kameujem. On je morao pobjeći i pusti ih, jer nije imao nikakvog oružja sa sobom.

U noći između srijede i četvrtka, i jest 1. i 2. o. n. išao je opet da čuva. Opet su ga opazili Jelovčani. Tri pastira su navrhila na njega kameujem. Čuvar je biožao nekih sto metara natrag, a pastiri su se odvažili, te su ga dalje tjerali. No, ovaj put je čuvar imao sobom pušku, koju smo mu kupili za čuvanje. Vidilo je da nema druge, nego oružjem prestrašiti Jelovčane. Pastir su bili od njega nekih 30 metara udaljeni, ali jedan litare u zrak. Pastiri su nisu prestrašili, nego su i dalje harali kameujem. Čuvar je odgao drugi litare. O ovaj put je popožio jednog pastira u glavu. Pastir Ivan Bilaj srusio se je mrtav na zemlju. Čim su ostala dvojica vidjela što se dogodilo, poljebosje sa svojim stadoom kući. Čuvar se je vratio u Dane, jasnije je što se je dogodilo i dao se na raspolaganje vlastina.

Strašan je ovaj slučaj. Niti najstariji naši ljudi ne pamte, da se je nešto slična dogodilo u našem kraju. Duša nam boli, kada vidimo da se za šaku suhe trave ovakove stvari događaju.

IZ BUZEŠTINE.

Pred puškinskim tribunalom.

Dne 12. p. m. j. bilo je pred puškinskim Tribunalom javno rasprava u H. H. instancil apelul iz buzeštine, medju kojim i onaj g. Ivanja Klarića, vodje Buzetskog Društva, u Buzetu. Kako je svojedobno već u našem listu javljeno g. Klarić, bio je due nedjelje u oktobru još godine 1906. napadnut i istučen od petorice Buzetačana iz ok. Medju ostalima, Fabijan i H. Josipa Prodani, Jakova i Bonu, Troša, Buzeta, i Depanghiera Ernesta. Napadnuti je bio a da nije dao ni najmanjeg povoda zatu, Potekla je krv i radi zadobitljivih rana morao se Klarić liječiti više dana. Naravno, da se je Klarić tužio zori spomenuti, koji su kod prve rasprave u Buzetu bili svi osuđeni na zatvor 3 do 5 godina, a svi ostali, osim Medlice, koji je medjutim umro. Spomenuti moramo, da se na prvoj raspravi nijesu preslušali niti glavni svjedoci g. Klarića, a zastupnik civilno stranko g. Klarića nije proti tomu niti prigovarao, a razumije se tim manje si je pridržao pravu, da se ti svjedoci za slučaj potrebe budu prisposušli i prislušani.

Analizira samu trojica i to: Fabiančić, Trost i Depanghier i pripisivala su čin ostaloj dvojici, naime mrtvome Medlicu i Prodama. Tribunal je rješilo tu žalbu, jer nije pripustio, da se preslušaju glavni svjedoci, koji u opće nijesu bili preslušani premda im bili predloženi osuditi g. Klarića na platov troškova II. stepena. Sud o svenu tomu prepuštamo čitateljima.

IZ BREGI

Smrtna kosa

Naše čestite i dobre prijatelje, dra Frana i dra Matka Brčić zadržalo je ovih dana teška nesreća. Na subotu, 21. prošloga mjeseca umrla im je majka, vrijedna starica Antonija Brčić. Pokojnica bila je sestrica pok. dra Frana i pok. prof. Matka Mandić, pripadala je obitelji, kojoj mi, istarski Hrvati, dugujemo vrlo mnogo.

Bila je dobra i blaga, a svih postojavnih i zdravih dana imala je već 85 godina, ali je pod kraj života onako trpjalna. Velika su joj utjela bila dobra njezina djeca, kojima izrazitomu ovime svoje najdužije sautešeee. Neka ih Bog želi i dobroj pokojnici neka je laku zemlju, a kojoj počiva. Bog je pomiluj!

IZ SOVINJAKA.

Novjerovatna suša. — Čukanje kiše. - Oluja. Grom ubio dvije krave.

Dani dugi, a po cijele ove duce ljetne dana sunce je pječe, da i kamenje, a nekad ni neće zemlja da pucna. Sve ovo je li-jepo donelo za građane i gospodu činovnike, ali nije za nas zemljoradnike. Prekoraklo je ovo mjesec dana da ne vidjesmo kiše ni oblaka skoro. Naše oči su uprte u neboško vedrine, da opazimo koje znamenje skore kiše. Okrećemo glave prema nebu, da nas je već i vrat zahalo. Ali kiše nekako nema, pa nema. Medjutim nam ovi pretpeti dani srce kidaju iz prsiju. Naši trudi naši snovi i naši troškovi kao da nisu blagoslovljeni i ne mogu biti bez vjere li kiše. U tri četiri sata ustajemo da radimo vani u zemli, kuno liježemo, a gdje naš rad ne će uspjeti. Krumpir nećemo ko orsi: pažalj usalnuo, kukuruz sine, a o zelini nema ni govora. I lozi nije već dobro. Ali ete gle, što vidimo! Tamo daleko na zapadu stoje sjeverni (magiti). To je bilo 23. na večer. Stalo dakle sijevati za zapala, pak sa juga i istoka. Duša nam je drhtala od užanja i radosti. Sijevanje se je namu približavalo, a se njim dolazili i oblaci. Prvom starijskoj praški, moralo bi kišiti. Stalo smiati, a stao i silan vjetar puhati. Otu eluje Eto vjetra i gmljavina a i par kaplja kiše. Noć je bila strašna. One noć ne mogosmo zaspati. Vjetar, gmljavina, strjelje pak ona naša silna žnja sa kišom ne dadeše nam da spavamo ni za par sati. Ali najednom udari strjelja. Utrnja tako blizu, ni sljasmo našu kuću. Skočismo na noge, Čujemo glasno i lučno prevorenje. Bit će da se zbila jedna nesreća. I jeste, Strjelja udarila u statu gospodarina Ivana Vjodva iz Pradane. Neke vele, da je prije udarila i visoki hraz ustro, a to je kiša. U toj staju, gdje nas dođe dvoje krave, uži. Uz njih je stalo čete, a u samoj blizini druga govoda našer pozoriš: Antuna Vjodva (brata mu). Ostadoše netaknuti. Žalosa obitelji, Cekala kiša to strašno noć, a s njom žim i žubost a ete dodje nesreća i u kuću tuza i žubost.

IZ JELOVICA.

Rad na cest. - Moda. - Suša.

Ni danas se mi nemamo čime pohvaliti. Ne teče kod nas ued ni mljeko nikada, a kamo li sada u ovo teško doba. Ali ipak do sada još nekako prolazimo. Ovdje kod nas grado se nekako česte, pa na tim radstajma radi ljetna broj naših i smrtnih slučajja. Plaća nije bogzna kakva, ali svjedotno zaslužuje se nešto. Jedni se muče ovako a neki onako, samo da se preživje.

U zadnje vrijeme počela se je ovuda širiti jedna naša seljačka nesreća, kojoj smo si navijeti samu krivicu. Ta nesreća je prokleta noć. Srce nam plače, kada vidimo ono, čemu se nećemo ni nadejati, kako smo nulaže noć opele «šinju, svilenca odijela i bluze itd. U čudu se mi stariji pitamo, kamo ćemo stići, ako bude naša pluhaz išla ovim putem. Neznamo što bi rekli naše pokokoe babe i prababe, da nastanu iz ovne zemlje o današnjoj našoj raskalašenosti, kada bi vidile, kako se naše životnje meso. O nije ovo za nas, ni ljetni ni od koristi. To je naša velika nesreća i naša proklet gospodarska.

Mejnito ruku na psa, majke i oveci, i nemojte više cifrati svoje keeri. Čovjek se ne sudji po odijelu a isto tako ni vaše keeri ne će biti bolje ni vrijednije, ako vama bunh u svilu odjevene.

Ove zadnje dana oslobođeno da je suša ozbiljno pristala naš kraj. Ono što smo prošle godine mnogo pretrpjeli. Ove godine naštem se, da će nam biti bolje nego lani u toliko, što nam marva ne će trpjeti žodu. Prošlo žimo smo si napravili lijeplih bokave, iz kojih će naša marva piti. A za bit će malo gore jer nam studenli ih strano nijesu tako velike: da bi nam dostajale za pitku vodu.

Razno

Iza povratka Nobileove skupine u domovinu. — Iza kako su se članovi spajene Nobileove skupine vratili svojim kućama stišala su se prigovaranja sa strane inozemne Stampe, što je Nobile bio prvi spoznen i što su Mariano i Zappi postavili švedskog učenjaka Malmgreena, da je gnujsna nečovječna iznišljotina, da je Zappi pogor Malmgreena. Sada najglavnije svjetko novine pišu, da se treba, diviti uzdržljivosti i mukama ponosrednoga Nobileove ekspedcije, koji su njesto utjele primati od strane neke Stampe i najgora predbacivanja.

Kad su se vratili svojim kućama da su novinarima objašnjenja o nesreći o životu na ledu iza pada. Čim su pad iza kako je radiotelegrafist usposlavljen, vezu sa «Cittā di Milano», Nobile je stavio izvještaj, ali ga nije mogao predati po radiju, da se ne bi istrošili akumulatori. Uz izvještaj je on, što je svima već poznato: Dne 25. juna u 11 sati putovali su zrakoplovom u visini od 500 metara. Najednom se osjetila da se zrakoplov spušta. Nobile je gledao da dače voču silu motorima. Nalazili su se u magli. Ništa nije mogli zadržati sa se. Udarili su prednjom leđjicom u zemlju i mislili su da su mrtvi. Medju komadima ladje bilo je je osam. Nobile, Cecioni i Malmgreen su bili ranjeni. Najlakše Cecioni. Po mella je nekoliko metara od njih bilo mrtva. Umro je držeći cijepu u ruci. Mislili su, da im nema više spasa. Na na ledu su sakupili živoč, koji je bio u ladji i našli malenu kutiju sa leđjicom. Uredili su radio i odmah su čuli vijesti od «Cittā di Milano», na svijet njih nije čuo. Čuli su, kako su spremaju da ih spase, ali teško im je bilo pri duži, kad su čuli, da će ih tražiti na drugom mjestu nego što su bili. Budući da su uzalud po radio zvali na pomoć skoro kroz sedmicu dana Mariano, Zappi i Malmgreen su odlučili, da idu pjeske prema kopnu. Ostali su na mjestu nesreće Nobile, Viglieri, Cecioni, Trojani, Biagi i Behnme. Ostale članove ekspedije odnesao je balon prema sjeveru i — kako je poznato za tu skupinu od osam ljudi ne zna se do sada ništa.

Spaseni članovi ekspedije su u svom pripričovanju o životu na ledu napomenuli, da nije istina što je Lundborg, koji je spasio Nobilea govorio, da su se tobože međusobno svadjali. Nasuprot je medju njima vladala potpunog sloja i sačuvana je bila disciplina. Skrumnu hranu su bratski dijelili. Malmgreen je s jednim hitcem bio ujedno medvjeda pa su ga više danijeli. Kušali su loviti i vjelo, ali nisu utjeli nijedno. Jedini njihov spas je svatko radio, koji ih je stavio u vezu sa svijetom i omogućio akciju za spasavanje. Da su ih našli, Rusi, koji su ih spasišali na ledolomcu «Krasnui» vrlo su ih sredaeno njegovali, okupali, odbrijali i odijeli.

Budući da su na «Cittā di Milano» morali Marianu amputirati nogu, to se on nije mogao vratiti kući. Sada se ozbiljno i bolnije u Stockholm, pa izgleda da će se morati postholmu podvrći operaciji.

Državni podtajnik za mornaricu admiral Stribani je u petak primio Zappi, koji je mjesto Marianu poduo opisni izvještaj o njihovom nepomernu utovovanju po ledu kroz 42 dana proti Sjevernom tlu Sjevernoistočne zemlje. Admiral Stribani je se razgovarao s Zappijem više od jednog sata.

Farmacia Sponza

TRST - Via Tor S. Piero 10 - TRST. Čuvajte se patvorina!

Mosti Riva možete dobiti u svim ljekarnama uz sniženu cijenu od 3 lire.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

Telefon: 5-18 Podružnica u TRSTU: Via XXX Ottobre, 11 Telefon: 5-18 CENTRALA U LJUBLJANI. Dionička glavnica i pričuve: 60.000.000 dinara.

PODRUŽNICE: Brijuni, Celje, Črnopolje, GORICA, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Novo mesto, Ptuj, Rakeč, Sarajevo, Slovenjegrade, Split, Šibenik, sezonska cispostura Rogatica Slanja.

Bavi se svim bankovnim poslovima. Prima uloške na uložne knjižice te ih ukamućuje sa 4%, a uloške na tekuće račune i na otkaz vezane uloške najugodnije uz dogovor. Izvršuje burzne naloge i daje u najam sigurnosne kutije (SAFES).